

31968R1017

23.7.1968.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 175/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 1017/68**(1968. gada 19. jūlijs),****ar ko konkurences noteikumus attiecina uz pārvadājumiem pa dzelzceļu, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 75. un 87. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā Padomes Regula Nr. 141 ⁽³⁾, kas atbrīvo transportu no Regulas Nr. 17 ⁽⁴⁾ piemērošanas, nosaka, ka minēto Regulu Nr. 17 nepiemēro nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām pārvadājumu nozarē, kuru sekas ir fiksēt pārvadājumu likmes un nosacījumus, ierobežot vai kontrolēt transporta piedāvājumu vai sadalīt pārvadājumu tirgus, kā arī nepiemēro dominējošam stāvoklim pārvadājumu tirgū Līguma 86. panta nozīmē;

tā kā Regula Nr. 1002/67/EEK ⁽⁵⁾ nosaka, ka šādi atvieglojumi nepastāv ilgāk par 1968. gada 30. jūniju attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumiem, autopārvadājumiem un pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem;

tā kā konkurences noteikumu izveide dzelzceļa pārvadājumiem, autopārvadājumiem un pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem ir daļa no kopējās transporta politikas un vispārīgās ekonomikas politikas;

tā kā, iedibinot konkurences noteikumus šajās nozarēs, jāievēro transporta atšķirīgās īpašības;

tā kā transporta konkurences noteikumi atšķiras no vispārīgajiem konkurences noteikumiem, uzņēmumiem jādod iespēja noskaidrot, kuri noteikumi piemērojami katrā konkrētā gadījumā;

tā kā, ieviešot konkurences noteikumu sistēmu attiecībā uz pārvadājumiem, vēlams, lai šie noteikumi vienādi attiektos uz kopfinansējumu vai kopīgu transportlīdzekļu iegādi dažu uzņēmumu grupu kopīgai darbībai, kā arī uz konkrētām darbībām saistībā ar dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu papildpakalpojumu sniedzējiem;

tā kā, lai nodrošinātu, ka tirdzniecība starp dalībvalstīm netiek ietekmēta vai konkurence kopējā tirgū netiek izkropļota, attiecībā uz iepriekšminētajiem trīs pārvadājumu veidiem principā jāizliedz visi nolīgumi starp uzņēmumiem, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības starp uzņēmumiem, un visi dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumi kopējā tirgū, kam varētu būt šādas sekas;

tā kā dažus nolīgumu, lēmumu un saskaņotu darbību veidus, kuru mērķis ir tikai ieviest tehniskus uzlabojumus vai panākt tehnisku sadarbību, var atbrīvot no ierobežojošo nolīgumu aizlieguma, ja tie veicina ražīguma uzlabošanu; tā kā, ņemot vērā pieredzi, kas radīsies pēc šīs regulas piemērošanas, Padome var pēc Komisijas priekšlikuma grozīt šo nolīgumu veidu sarakstu;

tā kā, lai varētu veicināt uzlabojumus dažreiz pārāk izkaisītajā autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozaru struktūrā, vajadzētu atbrīvot no ierobežojošo nolīgumu aizlieguma arī tos nolīgumus, lēmumus un saskaņotas darbības, kas paredz uzņēmumu grupu veidošanos un darbību šajās divās pārvadājumu nozarēs, kas vērstas uz pārvadājumu veikšanu, ieskaitot kopfinansējumu vai transportlīdzekļu iegādi kopīgai pakalpojumu sniegšanai; tā kā šādus vispārējus atbrīvojumus var piešķirt tikai ar nosacījumu, ka grupas kopējā pārvadājumu jauda nepārsniedz noteiktu maksimumu un ka atsevišķu grupā ietilpstošu uzņēmumu pārvadājumu jauda nepārsniedz konkrētas robežas, kas noteiktas tā, lai neviens uzņēmums nevarētu ieņemt dominējošu stāvokli grupā; tā kā Komisijai tomēr jābūt pilnvarotai iejaukties, ja atsevišķos gadījumos šādi nolīgumi radītu sekas, kas ir pretrunā ar nosacījumiem, saskaņā ar kuriem ierobežojošs nolīgums var tikt atzīts par likumīgu, un tā būtu atbrīvojuma ļaunprātīga izmantošana; tā kā apstākļi, ka grupas kopējā pārvadājumu jauda ir lielāka par noteikto maksimumu vai atbrīvojums nevar tikt pieprasīts atsevišķa grupas

⁽¹⁾ OV 205, 11.12.1964., 3505/64. lpp.

⁽²⁾ OV 103, 12.6.1965., 1792/65. lpp.

⁽³⁾ OV 124, 28.11.1962., 2751/62. lpp.

⁽⁴⁾ OV 13, 21.2.1962., 204/62. lpp.

⁽⁵⁾ OV 306, 16.12.1967., 1. lpp.

uzņēmuma pārvaldājumu jaudas dēļ, tomēr paši par sevi neaizliedz šādai grupai izveidot likumīgu nolīgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību, ja tas atbilst šajā regulā minētajiem nosacījumiem;

tā kā gadījumos, kad nolīgums, lēmums vai saskaņotas darbības palīdz uzlabot transporta pakalpojumu kvalitāti vai sekmēt pārvaldājumu vajadzību apmierināšanas nepārtrauktību un stabilitāti tirgos, kur pieprasījums un piedāvājums var būt pakļauts ievērojamām īslaicīgām svārstībām, vai uzņēmumu ražības paaugstināšanā, vai tehniskā, vai ekonomiskā progresa veicināšanā, jādod iespēja paziņot, ka aizliegums nav piemērojams, taču vienmēr ar noteikumu, ka nolīgums, lēmums vai saskaņota darbība taisnīgi ņem vērā transporta pakalpojumu izmantotāju intereses un neuzliek attiecīgajiem uzņēmumiem nekādus ierobežojumus, kas nav obligāti vajadzīgi iepriekšminēto mērķu sasniegšanai, kā arī neļauj šādiem uzņēmumiem likvidēt konkurenci attiecīgā pārvaldājumu tirgus nozīmīgā daļā, ņemot vērā alternatīvu transporta veidu konkurenci;

tā kā ir vēlams līdz laikam, kad Padome, rīkojoties saskaņā ar kopējo transporta politiku, ieviesīs atbilstīgus pasākumus stabila pārvaldājumu tirgus nodrošināšanai, un ar nosacījumu, ka Padome atzīst, ka pastāv krīzes situācija, atļaut attiecīgajam tirgum tādus nolīgumus, kādi ir nepieciešami, lai samazinātu traucējumus, ko rada pārvaldājumu tirgus struktūra;

tā kā attiecībā uz dzelzceļa pārvaldājumiem, autopārvaldājumiem un pārvaldājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem ir vēlams, lai dalībvalstis neievieš vai neuztur spēkā pasākumus, kas ir pretrunā ar šo regulu, attiecībā uz publiskiem uzņēmumiem vai uzņēmumiem, kam tās piešķir īpašas vai ekskluzīvas tiesības; tā kā ir arī vēlams, lai uzņēmumi, kuriem uzticēta pakalpojumu ar vispārēju ekonomisko nozīmi sniegšana, būtu pakļauti šīs regulas noteikumiem, ciktāl tas netraucē, *de jure vai de facto*, veikt tiem uzticētos īpašos uzdevumus, vienmēr ar noteikumu, ka tirdzniecība tādējādi netiek ietekmēta tādā mērā, lai tas būtu pretrunā ar Kopienas interesēm; tā kā Komisijai jābūt tiesīgai rūpēties, lai šie principi tiktu piemēroti, un adresēt šajā nolūkā atbilstošas direktīvas vai lēmumus dalībvalstīm;

tā kā sīki izstrādātas normas šīs regulas pamatprincipu piemērošanai jāizstrādā tā, lai tie ne tikai nodrošinātu efektīvu uzraudzību, vienlaikus iespējami vienkāršojot pārvaldi, bet arī apmierinātu uzņēmumu vajadzību pēc noteiktības likumā;

tā kā pirmajā instancē uzņēmumiem pašiem jāizvērtē, vai to nolīgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību dominējošās sekas būs konkurences ierobežošana vai ekonomisks ieguvums, pieņemams kā šāda ierobežojuma attaisnojums, un attiecīgi jāizlemj, pašiem uzņemoties atbildību par savu lēmumu, par šo nolīgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību likumību vai nelikumību;

tā kā tādējādi uzņēmumiem būtu jāļauj noslēgt vai izmantot nolīgumus, tos nedeklarējot; tā kā tas pakļauj šos nolīgumus riskam tikt anulētiem ar atpakaļejošu datumu pārbaudes rezultātā, kas veikta pēc sūdzības vai pēc pašas Komisijas iniciatīvas, bet nekavē deklarēt tos par likumīgiem ar atpakaļejošu datumu šādas izvērtēšanas gadījumā;

tā kā atsevišķos gadījumos uzņēmumi tomēr var vēlēties kompetentu iestāžu palīdzību, lai pārliecinātos, ka to nolīgumi, lēmumi vai saskaņotas darbības atbilst piemērojamajiem noteikumiem; tā kā šajā nolūkā uzņēmumiem jādara pieejama procedūra, kādā iesniedzami pieteikumi Komisijai un kādā katra šāda pieteikuma kopsavilkumu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, dodot iespēju visām ieinteresētajām trešajām personām iesniegt savus komentārus par attiecīgajiem nolīgumiem; tā kā gadījumā, kad nav nekādu sūdzību no dalībvalstīm vai ieinteresētajām trešajām personām un ja Komisija neziņo iesniedzējiem noteiktajā termiņā, ka ir nopietnas šaubas par attiecīgā nolīguma likumību, šis nolīgums būtu jāuzskata par atbrīvotu no aizlieguma attiecībā uz jau pagājušo laikposmu un uz turpmākajiem trim gadiem;

tā kā nolīgumiem, kas vajadzīgi, lai mazinātu traucējumus, ko rada pārvaldājumu tirgus struktūras, ir ārkārtējs raksturs, ja Padome ir atzinusi, ka pastāv krīzes stāvoklis, uzņēmumiem, kas vēlas iegūt atļauju šāda nolīguma noslēgšanai, būtu par to jāinformē Komisija; tā kā Komisijas atļaujai vajadzētu stāties spēkā tikai dienā, kad tiek nolemts to piešķirt; tā kā šīs atļaujas derīguma termiņam nevajadzētu pārsniegt trīs gadus no brīža,

kad Padome atzinusi krīzes stāvokli; tā kā lēmuma atjaunošanai vajadzētu būt atkarīgai no tā, vai ir atjaunots Padomes atzinums par krīzes stāvokli; tā kā jebkurā gadījumā atļaujas derīguma termiņam vajadzētu beigties ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad Padome ievieš atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu stabilitāti pārvaldījumu tirgū, uz kuru nolīgums attiecas;

tā kā, lai nodrošinātu vienādu konkurences noteikumu piemērošanu kopējā tirgū, jāparedz noteikumi, pēc kuriem Komisija, darbojoties ciešā un pastāvīgā sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, var veikt pasākumus, kas nepieciešami saskaņā ar šādu konkurences noteikumu piemērošanu;

tā kā šajā nolūkā Komisijai jāsadarbojas ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm un jābūt tiesīgai visā kopējā tirgū pieprasīt tādu informāciju un veikt tādu izmeklēšanu, kas nepieciešama, lai atklātu jebkuru nolīgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību, ko aizliedz šī regula, vai jebkuru dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, ko aizliedz šī regula;

tā kā, ja, piemērojot šo regulu konkrētā gadījumā, dalībvalsts uzskata, ka tas skar principiālu kopējās transporta politikas jautājumu, Padomei vajadzētu būt iespējai izmeklēt šādus principiālus jautājumus; tā kā vajadzētu būt iespējai vērsties pie Padomes ar jebkuru vispārīgu jautājumu, ko rada konkurences politikas īstenošana pārvaldījumu tirgū; tā kā jāparedz procedūra, kas nodrošina, ka jebkuru lēmumu par regulas piemērošanu konkrētā gadījumā Komisija pieņem tikai pēc tam, kad principiālos jautājumus izskatījusi Padome, ņemot vērā politiskās pamatnostādnes, kas izriet no šīs izskatīšanas;

tā kā, lai veiktu savu pienākumu nodrošināt, ka tiek piemēroti šīs regulas noteikumi, Komisijai jādod tiesības adresēt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām ieteikumus un lēmumus, lai izbeigtu to šīs regulas noteikumu pārkāpšanu, kuri aizliedz noteiktus nolīgumus, lēmumus vai darbības;

tā kā šajā regulā izklāstīto aizliegumu ievērošana un pienākumu izpilde, ko uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām uzliek šī regula, jāpanāk, paredzot sodanaudu un kavējuma naudu;

tā kā attiecīgajiem uzņēmumiem jāpiešķir tiesības tikt uzklautiem Komisijā, trešajām personām, kuru intereses varētu iespaidot lēmums, jādod iespēja iesniegt savus komentārus pirms lēmuma pieņemšanas, kā arī jānodrošina, ka pieņemtajiem lēmumiem ir plaša publicitāte;

tā kā saskaņā ar 172. pantu ir vēlams Tiesai piešķirt neierobežotu jurisdikciju attiecībā uz lēmumiem, ar kuriem Komisija uzliek sodanaudu vai kavējuma naudu;

tā kā attiecībā uz nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kas pastāv dienā, kad šo regulu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, ir lietderīgi atlikt uz sešiem mēnešiem šajā regulā noteiktā aizlieguma stāšanos spēkā, lai uzņēmumiem būtu vieglāk pielāgot savu darbību atbilstīgi šīs regulas noteikumiem;

tā kā pēc diskusijām ar trešām valstīm, kas parakstījušas Pārskatīto konvenciju par kuģniecību Reinā, un piemērotā termiņā pēc šo diskusiju noslēguma šī regula būtu jāgroza kopumā atbilstīgi tiem pienākumiem, kas izriet no Pārskatītās konvencijas par kuģniecību Reinā;

tā kā šī regula būtu jāgroza atbilstīgi trijos gados uzkrātajai pieredzei; tā kā jo īpaši būs vēlams apsvērt, vai, ievērojot kopējās transporta politikas attīstību šajā laikposmā, šīs regulas darbības jomu vajadzētu paplašināt, attiecinot to arī uz nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, un uz dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, kas neiespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pamatnoteikumi

Šīs regulas noteikumi dzelzceļa pārvaldījumu, autopārvaldījumu un iekšējo ūdensceļu pārvaldījumu nozarē attiecas uz visiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kuru mērķis vai sekas ir pārvaldījumu likmju un nosacījumu, transporta pakalpojumu piedāvājuma ierobežošanas vai kontroles noteikšana, pārvaldījumu tirgu sadalīšana, tehnisko uzlabojumu vai tehniskās sadarbības izmantošana, vai kopfinansējums, vai transportlīdzekļu vai piederumu iegāde, kad šādas darbības ir tieši saistītas ar transporta pakalpojumu sniegšanu un ir nepieciešamas autopārvaldījumu un iekšējo ūdensceļu pārvaldījumu uzņēmumu grupas 4. panta nozīmē kopīgai pakalpojumu sniegšanai, kā arī ar dominējoša stāvokļa pārvaldījumu tirgū ļaunprātīgu izmantošanu. Šie noteikumi attiecas arī uz pārvaldījumu papildpakalpojumu sniedzējiem, ja to darbībai ir kāds no iepriekšminētajiem mērķiem vai sekām.

2. pants

Aizliegtās vienošanās

Saskaņā ar 3. līdz 6.panta noteikumiem, nepieprasot iepriekšēju lēmumu, kā nesaderīgas ar kopējo tirgu ir aizliegtas šādas darbības: visi nolīgumi starp uzņēmumiem, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci kopējā tirgū, un jo īpaši tās, kuras:

- a) tieši vai netieši fiksē pārvaldājumu likmes un nosacījumus vai jebkurus citus tirdzniecības nosacījumus;
- b) ierobežo vai kontrolē pārvaldājumu piedāvājumu, tirgus, tehnisko attīstību vai investīcijas;
- c) sadala pārvaldājumu tirgus;
- d) līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem piemēro atšķirīgus nosacījumus, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;
- e) slēdzot līgumus, prasa, lai otra puse uzņemtos papildu saistības, kuras pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar transporta pakalpojumu sniegšanu.

3. pants

Izņēmums tehniskajiem nolīgumiem

1. Aizliegumi, kas minēti 2. pantā, neattiecas uz nolīgumiem, lēmumiem vai saskaņotām darbībām, kuru mērķis un sekas ir ieviest tehniskus uzlabojumus vai panākt tehnisku sadarbību, izmantojot:

- a) aprīkojuma, transporta piederumu, transportlīdzekļu vai stacionāru iekārtu standartizēšanu;
- b) personāla, aprīkojuma, transportlīdzekļu vai stacionāru iekārtu apmaiņu vai kopīgu izmantošanu, lai sniegtu transporta pakalpojumus;
- c) secīgu, savstarpēji papildinošu, aizvietojošu vai kombinētu pārvaldājumu operāciju organizāciju un izpildi, un likmju, kurās ietverti visi pakalpojumi, un nosacījumu noteikšanu šādām operācijām, ieskaitot īpašās konkurējošās likmes;
- d) no ekspluatācijas viedokļa racionālāko maršrutu viena veida pārvaldījumam;
- e) pārvaldājumu grafiku koordināciju savienotiem maršrutiem;
- f) atsevišķu sūtījumu grupēšanu;

- g) vienotu normu ieviešanu tarifu struktūrai un to piemērošanas nosacījumiem, ar noteikumu, ka šīs normas neparedz pārvaldājumu likmes un nosacījumus.

2. Komisija atsevišķos gadījumos iesniedz Padomei priekšlikumus ar mērķi pagarināt vai saīsināt 1. punktā minēto sarakstu.

4. pants

Atbrīvojumi mazo un vidējo uzņēmumu grupām

1. Nolīgumi, lēmumi un saskaņotas darbības, kas minētas 2. pantā, ir atbrīvotas no šajā pantā noteiktā aizlieguma, ja to mērķis ir:

- autopārvaldājumu un iekšējo ūdensceļu pārvaldājumu uzņēmumu grupu dibināšana un darbība nolūkā sniegt transporta pakalpojumus;
- kopfinansējums vai transporta aprīkojuma vai piederumu iegāde, ja šīs operācijas ir tieši saistītas ar transporta pakalpojumu sniegšanu un ir nepieciešamas iepriekšminēto grupu kopīgām operācijām;

vienmēr ar noteikumu, ka jebkuras grupas kopējā pārvaldājumu jauda nepārsniedz:

- 10 000 autopārvaldājumu gadījumā,
- 500 000 iekšējo ūdensceļu pārvaldājumu gadījumā.

Katra grupai piederošā atsevišķā uzņēmuma pārvaldājumu jauda nepārsniedz 1 000 tonnas autopārvaldājumu gadījumā un 50 000 tonnas iekšējo ūdensceļu pārvaldājumu gadījumā.

2. Ja jebkura nolīguma, lēmuma vai saskaņotas darbības, uz ko attiecas 1. punkts, ieviešanai konkrētā gadījumā ir sekas, kuras ir pretrunā ar 5. panta prasībām un satur no 2. panta noteikumiem izrietošā atbrīvojuma ļaunprātīgu izmantošanu, no uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām var pieprasīt šādu seku likvidēšanu.

5. pants

Aizlieguma nepiemērojamība

2. pantā minēto aizliegumu var pasludināt par nepiemērojamu ar atpakaļejošu spēku attiecībā uz:

- jebkuru starp uzņēmumiem noslēgto nolīgumu vai nolīgumu kategoriju,
- jebkuru uzņēmumu apvienības lēmumu vai lēmumu kategoriju, vai

— jebkuru saskaņotu darbību vai saskaņotas darbības kategoriju, kas:

7. pants

— sekmē transporta pakalpojumu kvalitātes uzlabošanu vai

— veicina lielāku nepārtrauktību un stabilitāti pārvadājumu vajadzību apmierināšanā tirgos,

— kur piedāvājums un pieprasījums ir pakļauts ievērojamām īslaicīgām svārstībām, vai

— veicina uzņēmumu produktivitātes paaugstināšanos, vai

— sekmē tehniskā vai ekonomiskā progresa virzīšanu;

un tajā pašā laikā taisnīgi ņem vērā transporta pakalpojumu izmantotāju intereses, kā arī:

a) neuzspiež attiecīgiem transporta uzņēmumiem ierobežojumus, kuri nav obligāti vajadzīgi, lai sasniegtu iepriekšminētos mērķus; un

b) neļauj šādiem uzņēmumiem likvidēt konkurenci attiecīgā pārvadājumu tirgus nozīmīgā daļā.

6. pants

Nolīgumi, kas vērsti uz pārvadājumu tirgus struktūras radīto traucējumu samazināšanu

1. Kamēr Padome, rīkojoties saskaņā ar kopējo transporta politiku, nav ieviesusi atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu stabilu pārvadājumu tirgu, 2. pantā noteikto aizliegumu var pasludināt par nepiemērojamu jebkuram nolīgumam, lēmumam vai saskaņotai darbībai, kas vērsta uz traucējumu samazināšanu minētajā tirgū.

2. Lēmumu par 2. pantā noteikto aizliegumu nepiemērošanu, ko pieņem saskaņā ar 14. pantā izklāstīto procedūru, nedrīkst pieņemt, iekams Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, vai nu lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, vai, gadījumos, kad jebkura no dalībvalstīm uzskata, ka Līguma 75. panta 3. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, pieņemot lēmumu vienprātīgi, nav noteikusi, ka visā pārvadājumu tirgū vai tā daļā ir krīzes stāvoklis.

3. Neierobežojot 2. punkta noteikumus, 2. pantā minēto aizliegumu var pasludināt par nepiemērojamu tikai gadījumos, kad:

a) nolīgums, lēmums vai saskaņotā darbība neuzspiež attiecīgiem transporta uzņēmumiem ierobežojumus, kuri nav obligāti vajadzīgi traucējumu samazināšanai; un

b) neļauj šādiem uzņēmumiem likvidēt konkurenci attiecīgā pārvadājumu tirgus nozīmīgā daļā.

Nolīgumu un lēmumu spēkā neesamība

Jebkurš nolīgums vai lēmums, kas ir aizliegts saskaņā ar iepriekšminētajiem noteikumiem, automātiski nav spēkā.

8. pants

Aizliegums ļaunprātīgi izmantot dominējošu stāvokli

Jebkura viena vai vairāku uzņēmumu dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana kopējā tirgū vai tā būtiskajā daļā ir aizliegta, jo ir nesavienojama ar kopējo tirgu, ciktāl tādējādi var tikt ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm.

Šāda ļaunprātīga izmantošana var jo īpaši izpausties kā:

a) tieši vai netieši uzspiestas netaisnīgas pārvadājumu likmes vai nosacījumi;

b) transporta piedāvājuma, tirgus vai tehnikas attīstības ierobežošana, kas kaitē patērētājiem;

c) atšķirīgu nosacījumu piemērošana līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;

d) prasība, lai otra puse, slēdzot līgumus, uzņemtos papildu saistības, kas pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar transporta pakalpojumu sniegšanu.

9. pants

Publiskie uzņēmumi

1. Attiecībā uz publiskiem uzņēmumiem vai tādiem uzņēmumiem, kuriem dalībvalsts piešķirusi īpašas vai ekskluzīvas tiesības, dalībvalsts neievieš un nesaglabā spēkā nekādus pasākumus, kas ir pretrunā ar iepriekšminēto pantu noteikumiem.

2. Uzņēmumi, kuriem uzticēta pakalpojumu ar vispārējo ekonomisko nozīmi sniegšana, ir pakļauti iepriekšminēto pantu noteikumiem, ciktāl to piemērošana netraucē, *de jure* vai *de facto*, tiem uzticēto konkrēto uzdevumu veikšanu. Tirdzniecības attīstību nedrīkst ietekmēt tādā mērā, lai tas būtu pretrunā ar Kopienas interesēm.

3. Komisija rūpējas, lai šā panta noteikumi tiktu ievēroti, un vajadzības gadījumā adresē atbilstīgas direktīvas vai lēmumus dalībvalstīm.

10. pants

Procedūras pēc sūdzības vai pēc pašas Komisijas iniciatīvas

Saņemot sūdzību vai rīkojoties pēc savas iniciatīvas, Komisija uzsāk procedūru, lai izbeigtu jebkuru 2. vai 8. panta noteikumu pārkāpšanu vai lai īstenotu 4. panta 2. punkta noteikumus.

Sūdzības var iesniegt:

- a) dalībvalstis;
- b) fiziskas vai juridiskas personas, kas izvirza prasību par kādu no savām likumīgajām interesēm.

11. pants

Sūdzību vai pašas Komisijas iniciatīvas procedūru rezultāts

1. Ja Komisija atklāj, ka ir noticis 2. vai 8. panta noteikumu pārkāpums, tā var ar lēmumu pieprasīt attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām izbeigt šo pārkāpumu.

Neierobežojot citus šīs regulas noteikumus, Komisija, pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar iepriekšējo punkta daļu, var adresēt attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām ieteikumus pārkāpuma izbeigšanai.

2. 1. punkts piemērojams arī gadījumos, uz kuriem attiecas 4. panta 2. punkts.

3. Ja, rīkojoties pēc saņemtās sūdzības, Komisija secina, ka, pierādījumi nedod pamatu iejaukties saskaņā ar 2. pantu, 4. panta 2. punktu vai 8. pantu attiecībā uz jebkuru nolīgumu, lēmumu vai darbību, tā izdod lēmumu, kas noraida sūdzību kā nepamatotu.

4. Ja, rīkojoties vai nu pēc saņemtas sūdzības, vai pēc savas iniciatīvas, Komisija secina, ka nolīgums, lēmums vai saskaņota darbība atbilst gan 2. panta, gan 5. panta noteikumiem, tā izdod lēmumu par 5. panta piemērošanu. Šādā lēmumā norāda datumu, no kura tas stājas spēkā. Šis datums var būt agrāks par lēmuma pieņemšanas datumu.

12. pants

5. panta piemērošana — iebildumi

1. Uzņēmumi un uzņēmumu apvienības, kas vēlas piemērot 5. pantu attiecībā uz nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, uz kurām attiecas 2. panta noteikumi un kurās tie ir iesaistīti, var iesniegt pieteikumus Komisijai.

2. Ja Komisija vērtē pieteikumu kā pieņemamu un tai ir visi pieejamie pierādījumi, un ja saskaņā ar 10. pantu nav veikta nekāda darbība pret attiecīgo nolīgumu, lēmumu vai saskaņoto darbību, tad tā iespējami drīz *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicē pieteikuma kopsavilkumu un uzaicina visas ieinteresētās trešās personas iesniegt savus komentārus Komisijai 30 dienu laikā. Šādās publikācijās ņem vērā uzņēmumu likumīgo interesi savu komercnoslēpumu aizsardzībā.

3. Ja Komisija deviņdesmit dienu laikā pēc šādas publikācijas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* nepaziņo pieteikuma iesniedzējiem, ka ir nopietnas šaubas par 5. panta piemērojamību, nolīgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību, ciktāl tā atbilst pieteikumā norādītajam aprakstam, uzskata par atbrīvotu no aizlieguma par jau pagājušo laiku un ilgākais – uz trim gadiem pēc publicēšanas dienas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Ja pēc deviņdesmit dienu termiņa beigām, bet pirms trīs gadu termiņa beigām Komisija atklāj, ka nav izpildīti 5. panta piemērošanas nosacījumi, tā pieņem lēmumu, kurā paziņo, ka piemērojams 2. pantā minētais aizliegums. Šis lēmums var būt ar atpakaļejošu spēku, ja attiecīgās puses sniegušas nepareizu informāciju vai ja tās ļaunprātīgi izmantojušas atbrīvojumu no 2. panta noteikumiem.

4. Ja deviņdesmit dienu laikā Komisija informē pieteikuma iesniedzējus, kā tas minēts 3. punkta pirmajā daļā, tā pārbauda atbilstību 2. un 5. panta noteikumiem.

Ja Komisija konstatē, ka 2. un 5. panta prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, kas piemēro 5. pantu. Lēmumā norāda datumu, no kura tas stājas spēkā. Šis datums var būt agrāks par pieteikuma iesniegšanas datumu.

13. pants

Lēmumu, kas piemēro 5. pantu, darbības ilgums un to atcelšana

1. Jebkurā lēmumā, kas piemēro 5. pantu un ir pieņemts saskaņā ar 11. panta 4. punktu vai 12. panta 4. punkta otro daļu, norāda laikposmu, kurā tas ir spēkā; parasti šis laikposms nav īsāks par sešiem gadiem. Lēmumam var pievienot nosacījumus un pienākumus.

2. Lēmumu var atjaunot, ja joprojām tiek izpildīti nosacījumi 5. panta piemērošanai.

3. Komisija var atcelt vai grozīt savu lēmumu, vai aizliegt pusēm veikt noteiktas darbības:

- a) ja ir mainījies kāds no faktiem, kas bija lēmuma pieņemšanas pamatā;
- b) ja puses pārkāpj jebkuru no lēmumam pievienotajiem pienākumiem;
- c) ja lēmums pamatojies uz nepareizu informāciju vai panākts ar viltu;
- d) ja puses ļaunprātīgi izmanto atbrīvojumu no 2. panta noteikumiem, kas tām piešķirts ar lēmumu.

Gadījumos, uz kuriem attiecas b), c) vai d) apakšpunkts, lēmumu var atcelt ar atpakaļejošu spēku.

14. pants

Lēmumi, kas piemēro 6. pantu

1. Par jebkuru nolīgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību, kas atbilst 2. pantam un attiecībā uz ko puses lūdz 6. panta piemērošanu, ziņo Komisijai.
2. Jebkurš Komisijas lēmums par 6. panta piemērošanu stājas spēkā tikai no tā pieņemšanas dienas. Tajā norāda laikposmu, kurā lēmums ir spēkā. Šis laikposms nepārsniedz trīs gadus no dienas, kad Padome konstatē krīzes stāvokli, kā paredzēts 6. panta 2. punktā.
3. Šādu lēmumu Komisija var atjaunot, ja, rīkojoties saskaņā ar 6. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, Padome atkal konstatē, ka krīzes stāvoklis pastāv un joprojām tiek izpildīti arī pārējie 6. pantā izklāstītie nosacījumi.
4. Lēmumam var pievienot nosacījumus un pienākumus.
5. Komisijas lēmums zaudē spēku ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc 6. panta 1. punktā minēto pasākumu uzsākšanas.
6. Piemēro 13. panta 3. punkta noteikumus.

15. pants

Pilnvaras

Ņemot vērā to, ka Komisijas lēmumi ir pakļauti Tiesas izskatīšanai, Komisijai vienīgajai ir tiesības:

— uzlikt pienākumus saskaņā ar 4. panta 2. punktu;

— pieņemt lēmumus saskaņā ar 5. un 6. pantu.

Dalībvalstu kompetentās iestādes patur pilnvaras izlemt, vai uz jebkuru no gadījumiem attiecas 2. panta vai 8. panta noteikumi, kamēr Komisija nav sākusī procedūru, lai formulētu lēmumu attiecīgajā gadījumā, vai izsūtījusi paziņojumu, kā paredzēts 12. panta 3. punkta pirmajā daļā.

16. pants

Sadarbība ar dalībvalstu iestādēm

1. Komisija veic procedūras, kas paredzētas šajā regulā, ciešā un pastāvīgā sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm; šīm iestādēm ir tiesības izteikt savu viedokli par šīm procedūrām.

2. Komisija nekavējoties nosūta dalībvalstu kompetentajām iestādēm to sūdzību un pieteikumu, kā arī svarīgāko dokumentu kopijas, kas tai ir atsūtīti vai ko tā ir izsūtījusi šo procedūru gaitā.

3. Pirms jebkura lēmuma pieņemšanas, ievērojot 10. pantā noteikto procedūru, vai pirms jebkura lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 12. panta 3. punkta otro daļu vai tā paša panta 4. punkta otro daļu, vai 14. panta 2. vai 3. punktu, apspriežas ar Padomdevēju komiteju aizliegtu vienošanos un monopolu jautājumos pārvaldājumu nozarē. Ar Padomdevēju komiteju apspriežas arī pirms 29. pantā noteikto īstenošanas noteikumu pieņemšanas.

4. Padomdevēja komiteja sastāv no ierēdņiem, kas ir kompetenti aizliegtu vienošanos un transporta monopolu jautājumos. Katra dalībvalsts nozīmē divus ierēdņus, kas to pārstāv, no kuriem katru, ja tas nevar ierasties, var aizvietot ar kādu citu ierēdņu.

5. Apspriedes notiek apvienotā sēdē, ko sasauc Komisija; šīs sēdes notiek ne agrāk kā 14 dienas pēc sasaukšanas paziņojuma izplatīšanas. Šim paziņojumam attiecībā uz katru izskatāmo lietu tiek pievienots lietas kopsavilkums kopā ar svarīgāko dokumentu norādi un sākotnējo lēmuma projektu.

6. Padomdevēja komiteja sniedz atzinumu neatkarīgi no tā, ka daži no tās locekļiem vai aizvietotajiem nav ieradušies. Ziņojumu par apspriedes iznākumu pievieno lēmuma projektam. Tas nav publiski pieejams.

17. pants

Ar īpašiem gadījumiem saistīto kopējās transporta politikas principiālo jautājumu izskatīšana Padomē

1. Lēmumu, attiecībā uz kuru apspriedes ir obligātas saskaņā ar 16. pantu, Komisija pieņem ne agrāk kā 20 dienas pēc dienas, kurā Konsultatīvā komiteja sniegusi savu atzinumu.

2. Pirms 1. pantā noteiktā termiņa beigām jebkura dalībvalsts var pieprasīt sasaukt Padomi, lai tā kopā ar Komisiju izskatītu jebkurus principiālos jautājumus par kopējo transporta politiku, kuri, pēc dalībvalsts domām, attiecas uz konkrēto lietu, kurā tiek pieņemts lēmums.

30 dienu laikā pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma notiek Padomes sēde ar vienīgo mērķi izskatīt šos principiālos jautājumus.

Komisija nepaziņo savu lēmumu pirms Padomes sēdes.

3. Turklāt Padome var jebkurā laikā pēc dalībvalsts vai Komisijas pieprasījuma izskatīt vispārīgus jautājumus, kas rodas, īstenojot konkurences politiku pārvadājumu nozarē.

4. Visos gadījumos, kad tiek lūgts sasaukt Padomes sēdi, lai izskatītu principiālos jautājumus saskaņā ar 2. punktu vai vispārīgus jautājumus saskaņā ar 3. punktu, Komisija sakarā ar šo regulu piemēro politikas pamatnostādnes, ko pieņem šajā sēdē.

18. pants

Aptaujas pārvadājumu nozarē

1. Ja tendences pārvadājumu jomā, pārvadājumu likmju svārstības vai neelastība, vai citi apstākļi liek domāt, ka konkurence pārvadājumu jomā kopējā tirgū konkrētā ģeogrāfiskā zonā vai vienā vai vairākos transporta ceļos, vai saistībā ar pasažieru vai preču pārvadāšanu, kas pieder vienai vai vairākām konkrētām kategorijām, ir ierobežota vai izkropļota, Komisija var nolemt veikt vispārēju aptauju attiecīgajā nozarē, kuras gaitā tā var pieprasīt no šīs nozares transporta uzņēmumiem nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai īstenotu 2. līdz 8. pantā formulētos principus.

2. Veicot aptaujas saskaņā ar 1. punktu, Komisija arī pieprasa uzņēmumiem vai uzņēmumu grupām, kuru lielums liek

domāt, ka tie ieņem dominējošu stāvokli kopējā tirgū vai tā nozīmīgā daļā, sniegt detalizētu informāciju par uzņēmumu struktūru un darbību, kas nepieciešama to stāvokļa izvērtēšanai atbilstoši 8. panta noteikumiem.

3. Piemērojams 16. panta 2. līdz 6. punkts un 17., 19., 20. un 21. pants.

19. pants

Informācijas pieprasījums

1. Pildot pienākumus, ko uzliek šī regula, Komisija var iegūt visu vajadzīgo informāciju no dalībvalstu valdībām un kompetentajām iestādēm un no uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām.

2. Izsūtot informācijas pieprasījumu uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai, Komisija tajā pašā laikā sūta pieprasījuma kopiju tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir uzņēmumu atrašanas vieta.

3. Pieprasījumā Komisija norāda tā juridisko pamatu un mērķi, ka arī 22. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos sodus par nepareizas informācijas sniegšanu.

4. Uzņēmumu īpašnieki vai to pārstāvji un, juridisku personu gadījumā, sabiedrības vai, tādu apvienību gadījumā, kas nav juridiskas personas, persona, kas ir pilnvarota tās pārstāvēt pēc likuma vai pēc to statūtiem, ir atbildīga par pieprasītās informācijas sniegšanu.

5. Ja uzņēmums vai uzņēmumu apvienība nesniedz pieprasīto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija ar lēmumu pieprasa sniegt informāciju. Lēmumā norāda, kāda informācija tiek prasīta, nosaka atbilstīgu termiņu, norāda 22. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 23. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktos sodus, kā arī tiesības lēmumu pārskatīt Tiesā.

6. Vienlaikus Komisija nosūta lēmuma kopiju tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības atrašanas vieta.

20. pants

Dalībvalsts iestāžu veiktās izmeklēšanas

1. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalsts kompetentās iestādes uzņemas veikt izmeklēšanu, ko Komisija uzskata par vajadzīgu saskaņā ar 21. panta 1. punktu vai ko tā ir pieprasījusi ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 21. panta 3. punktu. Par šo izmeklēšanu atbildīgo dalībvalstu kompetento iestāžu amatpersonas īsteno savas tiesības, uzrādot rakstisku pilnvaru, kuru izdod tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā jānotiek izmeklēšanai. Šajā pilnvarā norāda izmeklēšanas priekšmetu un mērķi.

2. Ja to pieprasa Komisija vai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā jānotiek izmeklēšanai, Komisijas amatpersonas var palīdzēt šo iestāžu amatpersonām veikt viņu pienākumus.

21. pants

Komisijas tiesības veikt izmeklēšanu

1. Izpildot pienākumus, ko tai uzliek šī regula, Komisija var uzņemties veikt visas vajadzīgās izmeklēšanas uzņēmumos un uzņēmumu apvienībās. Šai nolūkā Komisijas pilnvarotajām amatpersonām ir tiesības:

- a) izskatīt grāmatvedības un citus darījumu dokumentus;
- b) kopēt vai veikt izrakstus no grāmatvedības vai citiem darījumu dokumentiem;
- c) uz vietas pieprasīt mutiskus paskaidrojumus;
- d) iekļūt jebkurās uzņēmuma telpās, zemes gabalos vai transporta līdzekļos.

2. Komisijas amatpersonas, kuras tā pilnvarojusi šīm izmeklēšanām, īsteno savas tiesības, uzrādot rakstisku pilnvaru, kurā norādīts izmeklēšanas priekšmets un mērķis, kā arī 22. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie sodi gadījumiem, kad vajadzīgos grāmatvedības vai citus darījumu dokumentus uzrāda nepilnīgi.

Komisija savlaicīgi informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā jānotiek izmeklēšanai, par izmeklēšanu un par pilnvaroto amatpersonu identitāti.

3. Uzņēmumi un uzņēmumu apvienības pakļaujas izmeklēšanai, kas pieprasīta ar Komisijas lēmumu. Lēmumā norāda

izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, nosaka datumu, kurā sāksies izmeklēšana, kā arī norāda 22. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 23. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētus sodus un tiesības lēmumu pārskatīt Tiesā.

4. Komisija pieņem 3. punktā minētos lēmumus pēc apspriedes ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā jānotiek izmeklēšanai.

5. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas, kuras teritorijā jānotiek izmeklēšanai, var pēc šīs iestādes vai Komisijas pieprasījuma palīdzēt Komisijas amatpersonām veikt viņu pienākumus.

6. Ja uzņēmums pretojas izmeklēšanai, kas pieprasīta saskaņā ar šo pantu, attiecīgā dalībvalsts nodrošina vajadzīgo palīdzību, lai Komisijas amatpersonas varētu veikt izmeklēšanu. Pēc apspriedes ar Komisiju dalībvalstis veic šajā sakarā nepieciešamos pasākumus līdz 1970. gada 1. janvārim.

22. pants

Sodanaudas

1. Komisija var ar lēmumu uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sodanaudu no simts līdz piectūkstoš norēķinu vienību apmērā, ja tie tīši vai nolaidības dēļ:

- a) sniedz nepareizu vai maldinošu informāciju 12. pantā minētajā pieteikumā vai 14. pantā minētajā paziņojumā; vai
- b) sniedz nepareizu informāciju, atbildot uz 18. pantā vai 19. panta 3. vai 5. punktā minēto pieprasījumu, vai nesniedz informāciju termiņā, kas noteikts ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 19. panta 5. punktu; vai
- c) saskaņā ar 20. vai 21. pantu notiekošās izmeklēšanas laikā uzrāda nepieciešamos grāmatvedības vai citus darījumu dokumentus nepilnīgā formā vai atsakās pakļauties izmeklēšanai, kas notiek saskaņā ar lēmumu, kurš pieņemts, īstenojot 21. panta 3. punktu.

2. Komisija var ar lēmumu uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sodanaudu no viena tūkstoša līdz vienam miljonam norēķinu vienību apmērā, vai lielāku summu, taču tā nedrīkst pārsniegt 10 % no katra pārkāpumā iesaistītā uzņēmuma apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā, ja tās tīši vai nolaidības dēļ:

- a) pārkāpj 2. vai 8. pantu; vai

- b) pārkāpj jebkuru pienākumu, kas tam uzlikts saskaņā ar 13. panta 1. punktu vai 14. panta 4. punktu.

25. pants

Nosakot sodanaudas lielumu, vērā ņem gan pārkāpuma smagumu, gan ilgumu.

3. Piemērojams 16. panta 3. līdz 6. punkts un 17. pants.

4. Lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. un 2. punktu, nav krimināltiesiska rakstura.

23. pants

Kavējuma nauda

1. Komisija var ar lēmumu uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām kavējuma naudas maksājumus no piecdesmit līdz vienam tūkstošim norēķinu vienību dienā, rēķinot no lēmumā noteiktās dienas, lai piespiestu tās:

- a) pārtraukt šīs regulas 2. vai 8. panta pārkāpšanu, kad to pieprasījusi Komisija saskaņā ar 11. pantu, vai pakļauties pienākumam, ko uzliek 4. panta 2. punkts;
- b) atturēties no jebkuras darbības, kas aizliegta ar 13. panta 3. punktu;
- c) sniegt pilnīgu un pareizu informāciju, ko Komisija pieprasījusi ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 19. panta 5. punktu;
- d) pakļauties izmeklēšanai, ko Komisija pieprasījusi ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 21. panta 3. punktu.

2. Ja uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības izpilda pienākumu, kas bija cēlonis kavējuma naudas ieviešanai, Komisija var noteikt kopējo kavējuma naudas summu, kas ir mazāka par to, kura būtu jāmaksā pēc sākotnējā lēmuma.

3. Piemērojams 16. panta 3. līdz 6. punkts un 17. pants.

24. pants

Pārskatīšana Tiesā

Tiesai ir neierobežota jurisdikcija Līguma 172. panta nozīmē pārskatīt lēmumus, ar kuriem Komisija uzlikusi sodanaudu vai kavējuma naudu; tā var atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto sodanaudu vai kavējuma naudu.

Norēķinu vienība

Lai piemērotu 23. līdz 24. pantu, norēķinu vienība ir tā, ko pieņem, sastādot Kopienas budžetu saskaņā ar Līguma 207. un 209. pantu.

26. pants

Pušu un trešo personu uzklausišana

1. Pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 11. pantu, 12. panta 3. punkta otro daļu un 12. panta 4. punktu, 13. panta 3. punktu, 14. panta 2. un 3. punktu, 22. un 23. pantu Komisija attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām dod iespēju tikt uzklausiētiem par jautājumiem, pret kuriem Komisija cēlusi iebildumus.

2. Ja Komisija vai dalībvalstu kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu, tās var uzklausiēt arī citas fiziskas vai juridiskas personas. Pieteikumus tikt uzklausiētām apmierina, ja šīs personas pierāda pietiekamu interesi.

3. Ja Komisija vēlas dot negatīvu vērtējumu saskaņā ar 5. vai 6. pantu, tā publicē attiecīgā nolīguma, lēmuma vai saskaņotās darbības kopsavilkumu un uzaicina visas ieinteresētās trešās personas iesniegt savus apsvērumus termiņā, kas noteikts ne mazāks par vienu mēnesi. Publikācijā ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses savu komercnoslēpumu aizsardzībā.

27. pants

Dienesta noslēpums

1. Informāciju, kas iegūta, piemērojot 18., 19., 20. un 21. pantu, izmanto tikai attiecīgā pieprasījuma vai izmeklēšanas nolūkā.

2. Neierobežojot 26. un 28. panta noteikumus, Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes, to ierēdņi un citi darbinieki neatklāj informāciju, ko tie ieguvuši, piemērojot šo regulu, un uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumi nekavē publicēt vispārīgu informāciju vai pārskatus, kas nesatur ar konkrētiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām saistītu informāciju.

28. pants

Lēmumu publicēšana

1. Komisija publicē lēmumus, ko tā pieņem saskaņā ar 11. pantu, 12. panta 3. punkta otro daļu, 12. panta 4. punktu, 13. panta 3. punktu, 14. panta 2. un 3. punktu.
2. Publikācijā norāda iesaistīto pušu vārdus un lēmuma galveno saturu; tajā ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses savu komercnoslēpumu aizsardzībā.

29. pants

Īstenošanas noteikumi

Komisijai ir tiesības pieņemt īstenošanas noteikumus par 10. pantā minēto sūdzību, 12. pantā minēto pieteikumu, 14. panta 1. punktā minēto paziņojumu un 26. panta 1. un 2. punktā minēto uzklauššanu formu, saturu un citiem datiem.

30. pants

Stāšanās spēkā, pastāvošie nolīgumi

1. Šī regula stājas spēkā 1968. gada 1. jūlijā.
2. Neatkarīgi no 1. punkta, 8. pants stājas spēkā dienā pēc šīs regulas publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Regulas 2. pantā minēto aizliegumu no 1969. gada 1. janvāra piemēro visiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kas atbilst 2. pantam un kas pastāvēja šīs regulas spēkā stāšanās dienā, vai kas radās laikposmā starp šo dienu un regulas publicēšanas dienu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Regulas 3. punktu neizmanto pret uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, kas dienu pirms šīs regulas publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* ir pārtraukušas nolīgumu, lēmumu vai saskaņotu darbību, kurā tās ir iesaistītas.

31. pants

Šīs regulas pārskatīšana

1. Sešu mēnešu laikā pēc apspriedes ar trešām valstīm, kas parakstījušas Pārskatīto konvenciju par navigāciju Reinā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma veic grozījumus šajā regulā, kas var izrādīties vajadzīgi saskaņā ar tiem pienākumiem, kas rodas no Pārskatītās konvencijas par navigāciju Reinā.

2. Komisija līdz 1971. gada 1. janvārim iesniedz Padomei vispārīgu ziņojumu par šīs regulas darbību un līdz 1971. gada 1. jūlijam – priekšlikumu regulai, lai veiktu nepieciešamos grozījumus šajā regulā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

Briselē, 1968. gada 19. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
O. L. SCALFARO